

[Jens Thomsen.]

De Kommuner, der fører en uøkonomisk Administration af Sociallovgivningen, kan efter de foreliggende Forslag faa de andre Kommuner til at være med til at betale Regningen. En Kommune, der vil føre en økonomisk Politik, vil komme til at betale for Ødselheden i andre Kommuner, og det vil friste mange til at opgive Sparsommelighed med Hensyn til Udgifter, der udlignes gennem de forskellige Puljesystemer.

Sporene fra de sociale Love skræmmer, men de uheldige Virkninger videreføres i det foreliggende Forslag. Vi trænger til at faa Udviklingen til at gaa i den modsatte Retning, saadan at en sund Sparsommelighed i den offentlige Administration blev styrket i Stedet for at blive svækket. Det burde være saaledes, at man følte større Ansvar for en økonomisk Administration, naar man administrerer andres Penge, end naar man administrerer sine egne, men der er mange, der gerne vil give ud, naar det blot ikke skal betales af deres egne Penge, og dette er i høj Grad uheldigt. Vi har endog her i Salen været Vidne til, at en Borgmester følte sig ilde berørt, fordi en Venstremænd roste hans By for en sparsommelig Kommunepolitik. I de fleste Kommuner er der vel Folk, der kræver en „Lad rulle“-Politik, men ligesom i enhver Bedrift er en sund Økonomi nødvendig i en Kommunes Administration.

Der er vel faa Omraader, hvor Hensynet til en sund Økonomi kan tilsidesættes som netop ved Administrationen af de sociale Lové, og det er ikke blot et Pengespørgsmaal, men der ødelægges store moralske Værdier, naar Selvopholdelsesdriften svækkes i store Dele af Befolkningen. Og naar vi her i Landet har en stor Arbejdsløshed og samtidig Mangel paa Arbejdskraft, staaer dette som et uomstødeligt Bevis paa, at alt ikke er, som det bør være i et sundt Samfund. Jeg synes, at Regeringspartierne paatager sig et stort Ansvar ved at videreføre denne uheldige Udvikling. Men nu har de jo Magten, og vi ønsker i hvert Fald ikke at faa Del i Ansvaret for det foreliggende.

Med Hensyn til Formuebeskatningen er Forholdet dette, at den forhøjes ved det foreliggende Forslag. Vi har ved forskellige Lejligheder krævet denne Beskatning ændret, saa at Skatten kom til at staa i Forhold til Formuernes Afkastning. Det er urimeligt, at en Formue, der giver en lille eller ingen Afkastning, skal svare samme Skat som den Formue, der giver en urimelig stor Afkastning. Navnlig synes jeg, det er ulogisk af Indenrigsministeren, der før i Tiden har

stillet Krav om Rentensænkning, at forøge Formueskatten uden at tage Hensyn til Afkastningen; men det skal maaske tages som et Bevis for, at Indenrigsministeren nu gaar ind for den gennemførte Rentestigningspolitik og opgiver sine tidligere Idealer om Rentensænkning.

Mit Parti kræver fremdeles Rentensænkning, og derfor maa vi gaa imod de Foranstaltninger, der forhindrer Gennemførelsen heraf. Man kan ikke forlange, at Kapitalen skal stilles til Raadighed for Samfundet til en billig Rente, og samtidig forhøje Formueskatten i samme Udstrækning for den Kapital, der nøjes med en lille Rente, som for den, der tager en stor.

Amtsbeskatningen har hidtil været bedre i Sønderjylland end i det øvrige Land. Nu vil man have Forskellen mellem Sønderjylland og det øvrige Land paa dette Omraade ophævet, og der er jo noget tiltalende i dette. Det utiltalende i det foreliggende Forslag er dette, at den bedste Amtsbeskatning ophæves til Fordel for den daarligere. En ensartet Beskatningsform kunde lige saa godt gennemføres ved at indføre den i Sønderjylland gældende Amtsbeskatning i det øvrige Land. Jeg tror, det vilde være en Retfærdighedshandling, som den højtærede Indenrigsminister vilde høste Anerkendelse for i store Kredse baade i Sønderjylland og i det øvrige Land, og mit Parti vil henstille til Ministeren, at han gennemfører en saadan Ændring.

Ændringen i Loven om Beskatning til Staten af fast Ejendom skal jo gennemføres for at lette Skatteligningen til den fælleskommunale Udligningsfond. Vi er af den Opfattelse, at Lovforslaget om en fælleskommunal Udligningsfond ikke burde gennemføres, men naar Regeringen vil gennemføre det, maa vi erkende, at det paagældende Lovforslag betyder en Simplificering. Vi er ogsaa af den Opfattelse, at denne Forenkling kan gennemføres og videreføres i en saadan Udstrækning, at hele Loven om fælleskommunal Udligningsfond bliver fuldstændig overflødig. Der er ingen Tvivl om, at en saadan Udligning over Statskassen vilde blive langt mere tilfredsstillende end den foreliggende Lov, hvorefter der oprettes en helt ny Organisation, der er fuldstændig overflødig. For Tiden er der jo de smaa Samfund, Kommunerne og Amterne, samt det store Fællessamfund, som Staten er, og inden for disse Rammer kunde den nødvendige Udligning mellem Kommunerne gennemføres ved, at man overførte visse Udgifter til Staten, de Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa. Det